

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

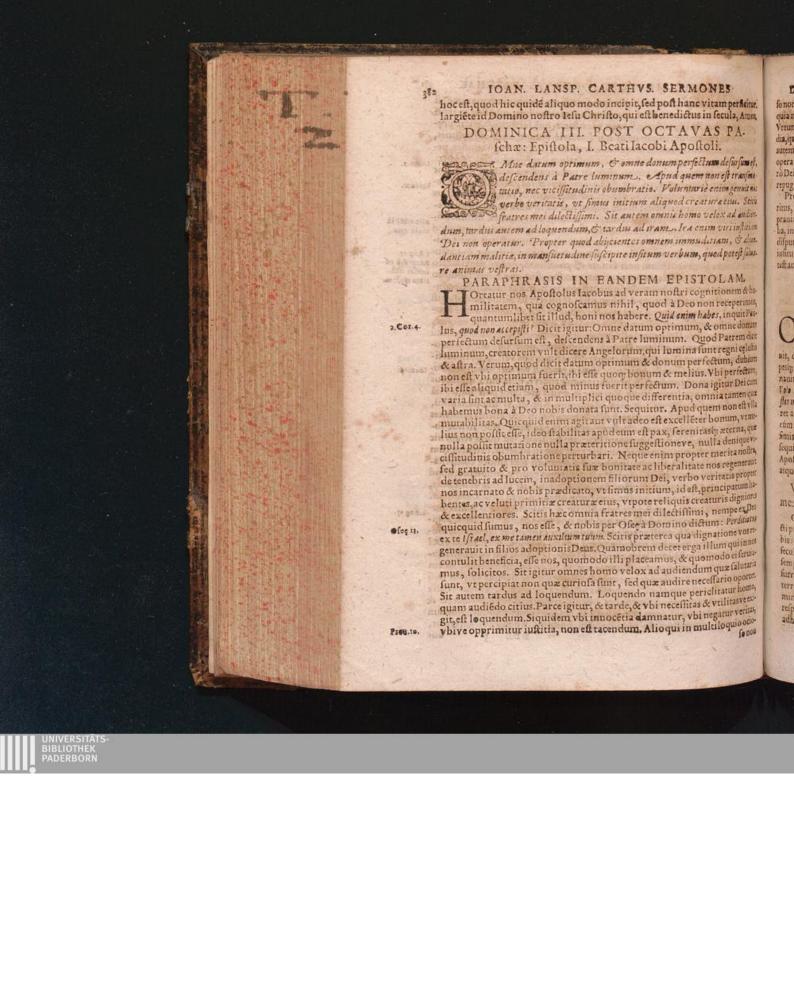
In Qvinqve Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

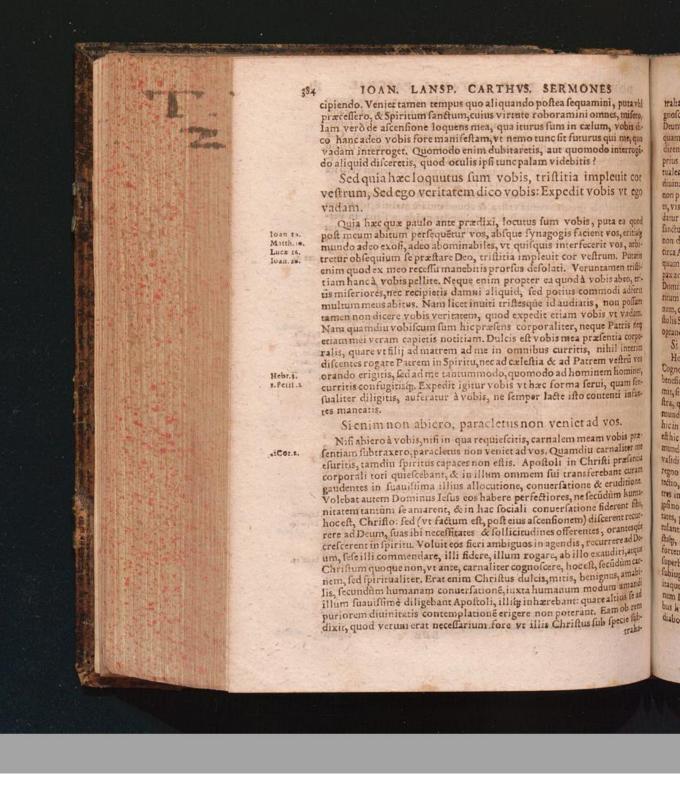
Landsberg, Johannes Justus Coloniae Agrippinae, 1631

III. post Octauas Paschæ,

urn:nbn:de:hbz:466:1-47044

DOMIN. III. POST OCTAVAS PASCHAE.

nahatur humana, ve iam non secundum carnem, sed secudum spiritum cognosterent ac diligerent Christum, non tanquam hominem, sed tanquam Deum. Sed videndum hic, si Christi visibilis aspectus, eiusque conuersatio quamilibet sancta, tamen adhuc humana, erat Apostolis occasio, qua impedientur recipere Spiritum sanctum, quomodo non impediet nos vel proprius amor, & aut naturalis aut sensualis erga creaturas, quo minus spirituales siciamur. Si inquam, ve verbis diui vear Bonardi, Apostoli carni Benard. diminzadhærendo eius quæ sancti sanctorum erat, Spiritu sancto repleti non poterant, quid tu qui carni tua qua fordidissima est, ita conglutinatus n, visrecipere Spiritum sanctum? Delicata certe est diuina consolatio, nec daur admittentibus alienara. Sed dicit quis: Christus no potuit Spiritum fandum dare in his terris? Potuit quidem, sicut & in die Paschæ secit, sed son detuit ve in illa plenitudine daret, qua dedit in die Pentecostes. Nam tica Apostolos obstabat impedimentum, quodeorum erga Christu amor, quumambularet inter eos, erat sensualis quodammodo, ideireco minus ca-folis Spiritum fanctum nondum fulo fanguine quo erat redimendi acadoptandi? Sequitur itaque:

Siautem abiero, mittam eum ad vos.

ntavhi

nifero, bis diie, quo

rrogit cor t cgo

quod eriting arbi-otaris

trifti-

io, eridferet offum adam

is neg

corpo-

nterim

ru vos mines, m fen-

infan-

s prz. ter me

efentia curam kuma t fibi,

recurtesque

ad Do

m carmabi-

mandi s fe ad b rem

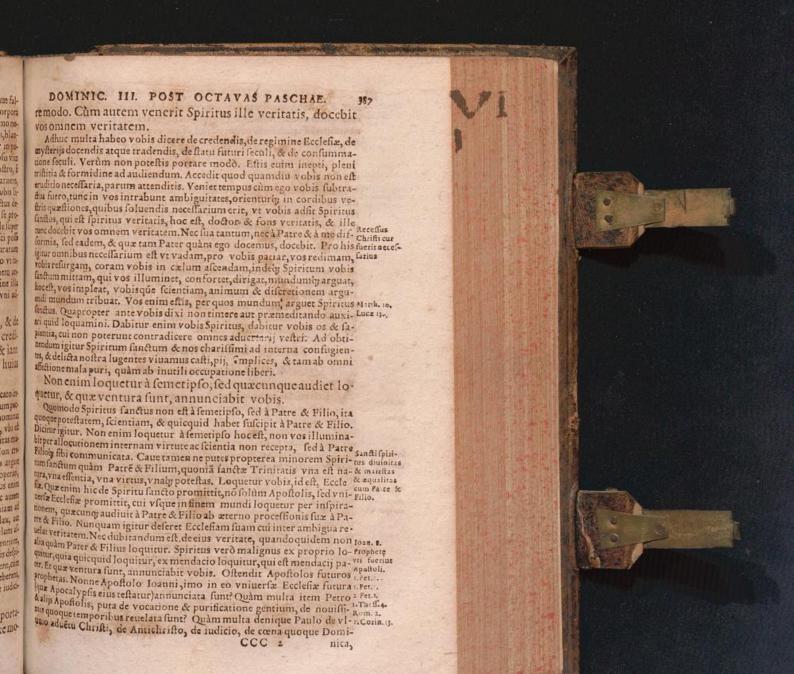
o fub.

traha-

Horest, faciam vos spiritualiter viuere, & de me veram sidem habere. Cognoscenda hic est gratia Domini nostri Iesu Christi, & pro magno est benesicio habendum, si quando terrenas nostras consolationes nobis adimiestado. mit, sidelinquendi tollit occasiones. Videmus nanque quata sit malitia nofira, quanta delinquendi pronitas. Heu quantum fallimur, & cupientes de mundo aliquid habere, & spiritu nihil amittere. Certè mundus & caro hicintegione sua versantur: spiritus autem hic peregrè conuersatur. Non spiritus ho tahceus patria. Quare cum tres habeat hoftes, pura damonem, carnem, minis ve ha-mundum, chorum quiuis extra diuinam protectionem, quam spiritus, sit ites. validior, quando iam voi tres hic domi sunt, voi roborentur tanquam in tegnosio, spiritui aduersantur, qua spes, nis di diuina adesse de gratia & protesio, spiritui esse victoria? Roborat autem Deus spiritui vi hostes hos tes inipsorum proprio regno conterere & prosternere valeat, modò sibipanon defit. Aufercenim occasiones vnde caro infolescie, miteit infirmi- mx res quotates, perfecutiones, captiluitates, passionesque, quibus carnis atteritur pe-modo pro-tulantia. Subiugat hunc hostem spiritui. Viribus enim exhausta caro affiithe, quid rebellare potest? Deinde alium hostem eneruat, quo spiritus coforeur. Nam paupertatem & contemptum dans homini, quo vana gloria superbias prosternatur, quid aliud facit, quam ve mundum faciat spiritus subjugari, aut (ve verius loquar) ve faciat à spiritu mundum contemni? Si isana la superbias prosterios superbias sup iaque haccommoditate vei voluerit spiritus, ve ea quæ sibi in sui erectionem Deus administrauerit, ipse quoque in robur sui convertat, facile duobus ais hostibus præualebit. Quibus certe euictis non haberet hostis tertius diabolus, quo la deret spiritum, carne subiugata, mundo que spreto. Vittur CCC

D

Ad

nica, & ritu Eucharistiam sumendi reuelauit Spiritus sanctus? Aliaque alia multa, que non scribendo, sed loquendo nobis tradita sunt, & persuccisionem antecessorum nostrorum ad nos vique venerunt.

Vizer

la Pro

mund

регеа по. Е

fua no confit

mit, 1

non f

nibus.

Eum i

lum.

altera

micos

amato

ditian

ipfi vu

runt.

dem e

ad va

terna

fros (

quor,

fine in

quam

num,

cin v

non v labor

flicet,

quis i

nevo

tanqu

tio. I

illod

tionis

leuja

fenda

Ille me clarificabit, quia de meo accipiet, & annunciabit vobis. Omnia quæcunque habet Pater, mea funt. Proptera dixi. Quia de meo accipiet, & annunciabit vobis.

Spiritus sanctus Christum clarisicauit (quomodo de eo hic Christus predicit) implens Apostolos, disertosque eos faciens, vt absque timore loquentur, in cius nomine signa facerent & miracula, quibus Euangelicaum prædicationi & diuinitati attestarentur. Ille, inquit, de meo accipiet, estam & sapientiam bonitatemque à me procedendo candem habens, & anunciabit vobis, puta omnia quæ vobis, scitu necessaria sunt, quæ veadre gimen pertinent Ecclesiæ. Omnia quæ cunque habet Pater, meassunte dem enim & ipse habeo, quia nobis vna est essentia, vna Deitas, & vna natera. Cum igitur ab vtroque procedat Spiritus sanctus, dixi properea, quoi ille de meo recipiet, & annunciabit vobis. Itaque charistimi, vtsu presentia nos dignetur Spiritus sanctus, simus puri & immaculati corde, & stitus corpore viuentes in dilectione & obedientia Domini nostri lesa Christical des sendictus in secula.

SERMO I. DE EADEM DOMINICA.

Quafit Christivia ad hominem, hommisque rursiu ad Deum.

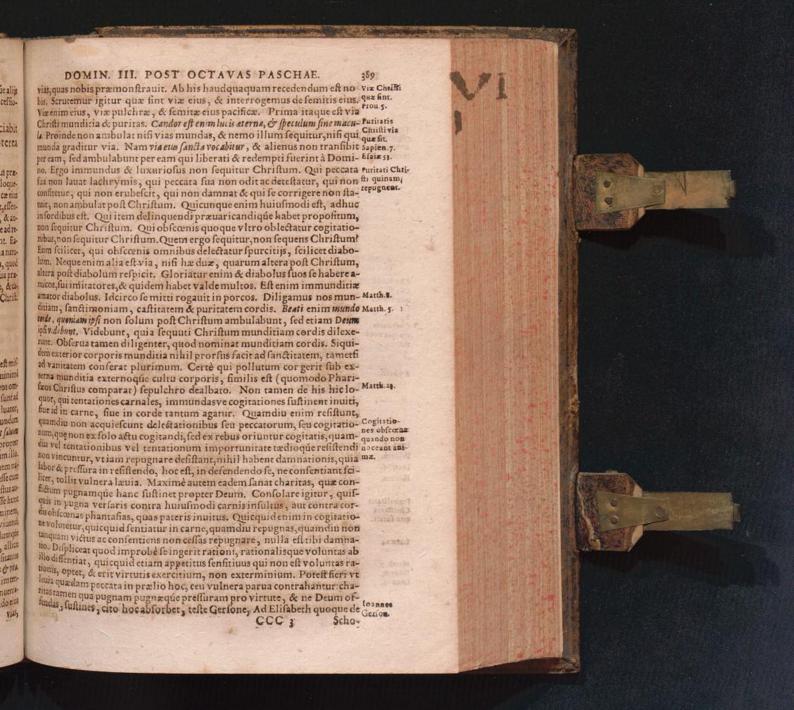
Matth.'s. Ephel.z.

Marth.3.

Augustin. Finis hominis quis sit.

Toan.14

Ade ad eum qui misit me, Ioannis XVI. Nulli dubium esse potestmi fum esse Dominum ad oues, quæ perierunt domus Israel, acminim ambiguum, Saluatorem in mundum venisse ad saluandos coson nes, quotquot vel ex gente Iudzorum vel paganorum prædeftinati funta viram. Cur enim venit medicus, nifi vt fanet zgrotos' Cur venit Salum, nifi vt faluer, eos scilicet qui pereunt? Missus igitur est Dominus in mundu Saluator, non vi iudu et mundum, sed ve saluetur mundu per ipsum. Venuvi sum faciat populum summ à peccatis corum. Itaque ad nos venit Christus, & promit No venit, ve se ad nos reduceret. Nusquam nobis bene est, niss cumilla Nulla enim res esse quieta potest nisi finem ad quem creata est, & quent turali instinctu quærit, adepta fuerit. Cum finis itaque sit hominiselleum Deo, non fatiabitur vnquam, quamdiu cum illo non fuerit. Christus tem misericordissimus videns hominem suo priuari fine, nec possehus obtinere eundem, quo ad Deum suum perueniat, venit ipsead homine vt hunc doceret modum & viam veniendi ad Deum. Oftenditei viutali modum in feipfo, quem imiterur qui cupit fernari. Nec viam modum fequendi folum oftendit, fed iunat præterea infirmitatem noftram, alkit volentes, ducit euntes, excitat nolentes, titubantes regit actenet, halitant trahit. Postremo seipsum exhibens viam, Ego sum, nquit, via, rentaso su Nemo vent ad Patrem, misper me. Videamus igitur quo init. Illucenimo dere nos oportet, fi volumus fequi. Nempe ad Patremiuit, ibi insente mus eum. Sed quomodo dicis, illuc perueniemus? Certe ambulandoess

uersus pene mundus quam spaciosam ambuset viam, nemoca per angulta contendat portam intrare. Sunt qui magis vocari quam voluntesse sunt eft det

vei, m

gelica tores

frequ

verfu

Siquio

inbet t

irritat

Chrif

am, f

tal Ob

quefu

cilian

Si Eccl

corun

Viator

tatis,

tem bo

truis,

Ipfen

mus,

Ipfe ef

gno, Chris

tt: pa

palifor

feilice

Apoft

dam fi

bus of

quinte

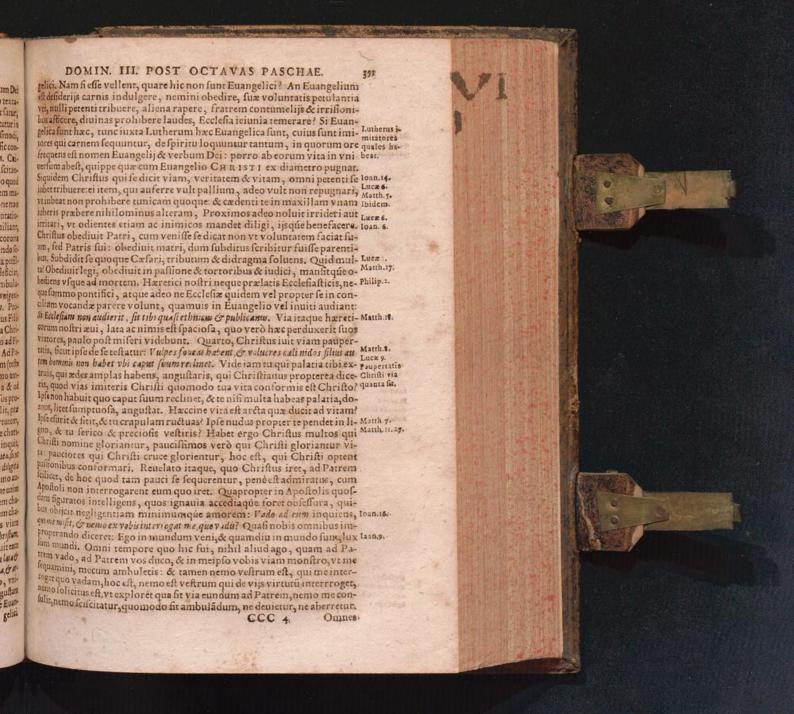
prope

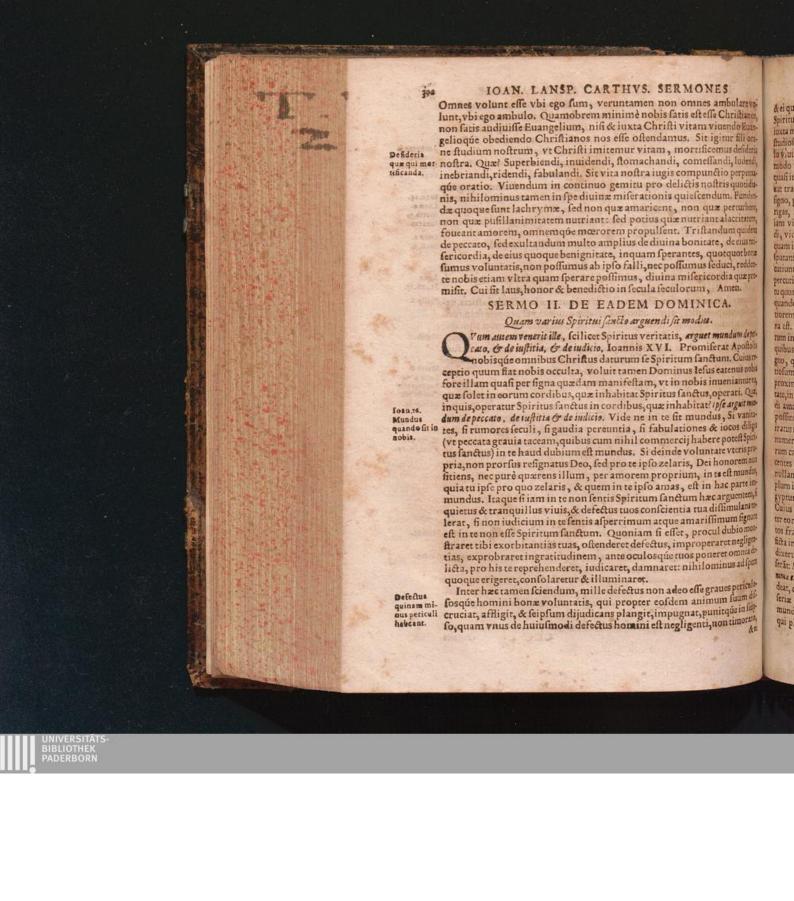
fum r

trem

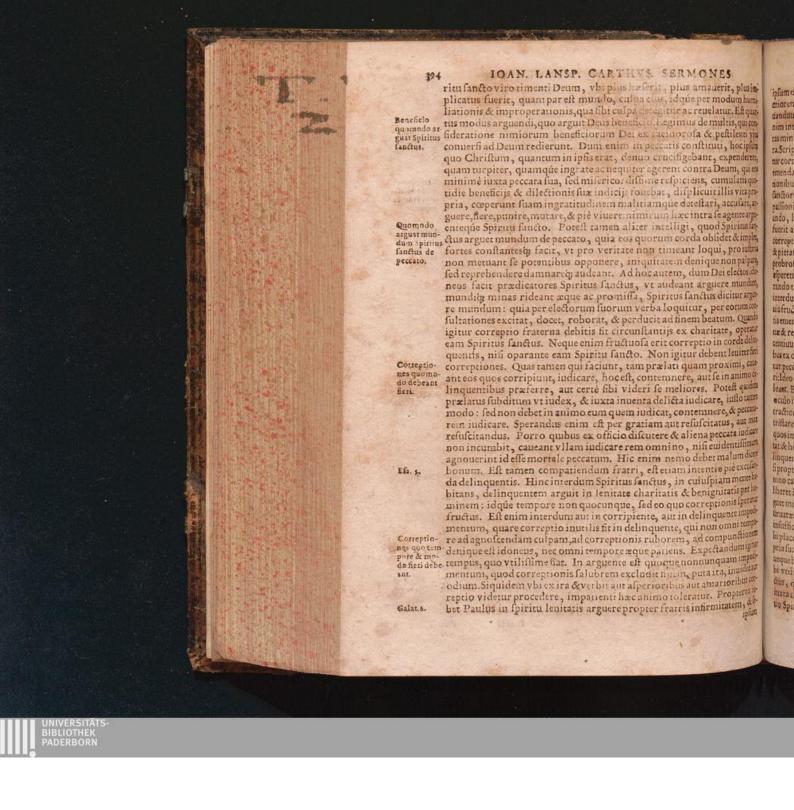
fequa:

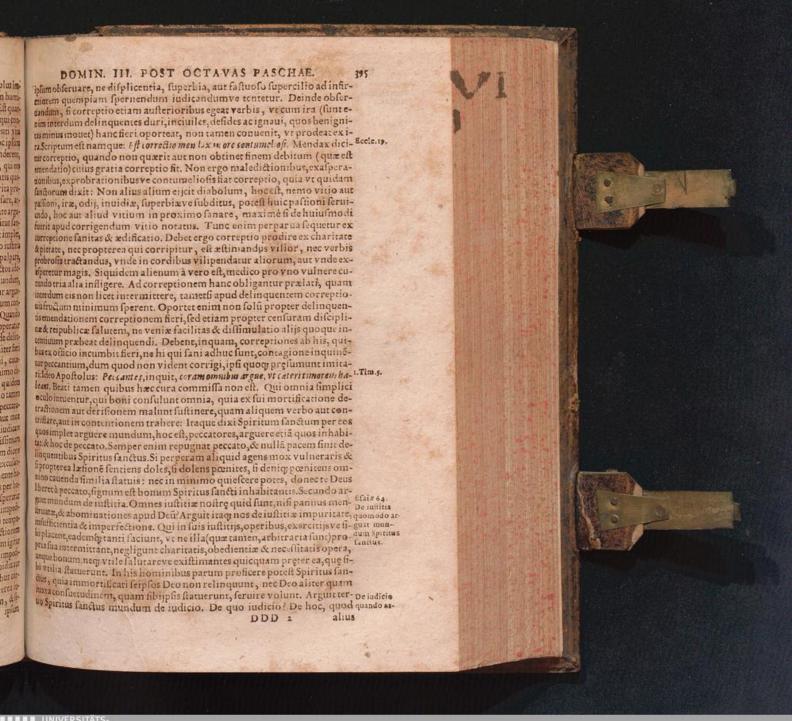
roget

BIBLIOTHEK PADERBORN

IOAN. LANSP. CARTHVS. SERMONES

acini

quitu

resleg

facto

intue

mox

plati

quoq oper

Xerit

fam,

gelic

ditat fed c

fuo e Voca

gelic

Lexe

posto

VCF2 nis fo

finite

Aus bus,

non

rupt

omn

niofi tanq

Denc tus,

pteri de 5

offer Vide

turp

mor lum

guat mun-

alius alium temere iudicat, nemo feipfum. Noftros enim defectus camb dum spiritus entes præterimus, in aliorum errata iufto plus oculati. Et hoc eft quodgrade adfert impedimentum nobis & deuotionis & charitatis. Abstinete igue (per Deum vos obsecro) à judicio alieno. Qui judicare vult, seipsumindi cet. Si suspiciones & phantasiæ opinionum iniquarum renitentibus and lentibus inciderint, nolite eas confirmare, nolite recipere, abijcite. Incidi fe non nocet, modo displiceant, modo reijciantur, modo eis non confenta tur. Habeat Dei seruus quafi in pacto ac foedere cum Deo, neminem velle iudicare. Hocest, affuescat firmam de nemine sententiam admittere, tenere, definire, aut pro vero concludere, esse eum malum, reprobum, aut leulist peccasse. Huiusmodi, inquam, iudicium in cor serui Dei nunquam venze. In huiusmodi cogicatione nihil vnquam concludendum, sed iudiciorelisquendum diuino. Piètimere possumus, compati debemus, prudentere exhortari proximos, non autem eos iudicare, hoc est eorum animos: lim eorum euidentia crimina, quæ videmus mala, non laudanda, sed damaze da fint. Hoc fi fecerimus, magna nobis semper erit pax & tranquillian cordibus nostris. Ad laudem Domini nostri lesu Christi, qui est benedica in fecula, Amen.

DOMINICA IIII. POST OCTAVAS PAschæ: quædicitur Dominica rogationum. Epistola, B. Iacobi, Cap. I.

Stote factores verbi, & non auditores tantum, fallentes voluna os. Quia si quis auditor est verbi, & non factor, bic compara-Deur viro consideranti vultum natinitatis sua inspeculo. Consideranti auit enim se & abijt, & statim oblitus est qualis suerit. Qualis tem perspexerit in lege persettelibertatis, & permansonnih non auditor oblinio sus factus, sed factor operis, hic beatus in facto suo ent. Si quis autem putat se religiosum esse, non restranans linguam suam, sed seducanto sum, huius vana est religio. Religio munda & immaculata apud Demo Patrem hec est: Vistare pupillos & viduas in tribulatione corum, & imman latum se custodire ab hoc seculo.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM

'N hactempora respexisse putandus est Apostolus Iacobus, quandohm scripfit epistolam. Siquidem passim iam omnes scripturas legere vo lunt, adeo vt arator quoque & faber in lingua habeat vernacula, quo ex scripturis legat. Quamuis autem legere cupiantomnes, audireque vebum Dei videantur, nulla tamen recipitur apud illos deuotio, nullacham tas:nec ideo legunt, vt eadem faciant. Studium igitur hoc hominum vannt tem, curiofitatemque habet, non charitatem. Nam si haberet charitatem, non foret illa octofa, sed operareturea, que didicit Dei esse mandata Des ve beneplacita, inuenirenturque ibi fructus spiritus, non operacarnis. Di cit itaque: Eftote facrores verbi dinini, & non audicores tantum, falleme volmetiplos, quali sufficiat audiusse verbura Dei, aut faluaret sides morta